

Práce zkoumá výsledky fungování mezinárodní komise proti nepostihnutelnosti v Guatemale (CICIG), založené v roce 2006 podepsáním dohody mezi vládou Guatemaly a OSN. Jedná se o unikátní nástroj OSN, spojující ve svém mandátu národní a mezinárodní prvky, jehož výhradním cílem je boj proti současným guatemalským trestním činům, čímž se odlišuje od klasického modelu OSN, zaměřeného zejména na boj s mezinárodními či minulými zločiny. Práce se snaží zodpovědět na otázku, zda se během působení komise podařilo snížit přítomnost korupce a organizovaného zločinu ve státních složkách Guatemaly, zda se snížila nepostihnutelnost před domácími soudy a jak velkou roli lze CICIG připsat. Výzkum je rozdělený do dvou částí. V té první je ohodnocena institucionální situace v oblasti stíhání zločinů v Guatemale před příchodem CICIG a po 12 letech jejího působení, porovnáním několika klíčových indikátorů. V té druhé je pomocí metody „*process-tracing*“ detailně analyzována role CICIG ve 3 klíčových případech, zejména co se týká síly jejího vlivu v zemi. Závěrem je krátká diskuze ohlížející se za dobrými a špatnými charakteristikami modelu, který CICIG představuje.